

mest gunstig for forbrugeren (den nye § 38 b, stk. 1, i aftaleloven). Efter Justitsministeriets opfattelse bør de øvrige bestemmelser, som tilsigter at gennemføre direktivet, gælde for alle vilkår i forbrugeraftaler, idet man her ved undgår den retsteknisk uheldige situation, der ville opstå, hvis direktivets generalklausul skulle anvendes ved bedømmelsen af nogle, men ikke ved andre vilkår i den samme aftale.

- Lovforslaget indeholder ikke en begrænsning svarende til direktivets artikel 4, stk. 2. Efter denne bestemmelse i direktivet omfatter vurderingen af, om et aftalevilkår er urimeligt, »hverken definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, for så vidt disse vilkår er affattet klart og forståeligt«. Aftalelovens § 36 indeholder ikke en tilsvarende begrænsning i generalklausulens anvendelsesområde, og Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for at foreslå en sådan bestemmelse, som ville forringe forbrugerbeskyttelsen i forhold til gældende ret.

Spørgsmål nr. 8:

»Vil ministeren bekræfte, at listen i bilaget til direktivet ikke er fyldestgørende hverken i negativ eller positiv retning?«

Svar:

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 2 fremgår det af direktivets artikel 3, stk. 3, at bilaget indeholder »en vejledende og ikkeudtømmende liste over de kontraktvilkår, der kan

betegnes som urimelige«. Listen indebærer således ikke nogen præcis forpligtelse for medlemsstaterne. De vilkår, som er angivet i listen, behøver ikke altid at være urimelige, ligesom andre vilkår end de i listen angivne kan være urimelige.

Man kan således ikke slutte modsætningsvis fra listens indhold på den måde, at vilkår anses for rimelige, hvis de ikke er omfattet af listen.

Spørgsmålet kan således besvares bekræftende.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål 10:

»Vil ministeren give udvalget en oversigt over de ændringer af de gældende bestemmelser, som alene ville opfylde EU's direktiv, respektive en oversigt over de ændringer, som ud over EU-direktivet er medtaget i lovforslaget?«

Svar:

Direktivet om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler foreslås gennemført ved bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 2, som indeholder et nyt kapitel i aftaleloven.

Lovforslagets § 1, nr. 1, og §§ 2-6 tilsigter således ikke at gennemføre bestemmelser i direktivet.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 4, som indeholder en oversigt over, på hvilke punkter det foreslåede nye kapitel i aftaleloven er mere forbrugerbeskyttende end direktivet.